

Drugi dan to opazil, je kar bežal po — žandarje. Oče ga so mu dali purana nazaj in so rekli: «Vidiš, kakšen lažnjivec si ti! Ali res misliš, da v republiki ne bo treba več delati in da bodo pečeni purmani in krofi kar sami leteli v usta? Ali res misliš, da bo v republiki zito dvakrat rodilo in da bomo šli dvakrat brat? Ali res misliš, da bi Radič in Novačan kar odpravila dračnjo in druge naše boleznijo? Ali res misliš, da v republiki ne bo več nobenega siromaka in reveža? Ali res misliš, da v republiki ne bo več pijancev, zapravljivcev, lenuhov, prepešcev in nečistnikov? Ali misliš res, da bodo v republiki sami angelji? Sosedov stric so vzeli purmane nazaj in niso rekli — nič!

Naenkrat je postal republikanec. (Dopis od Sv. Molfenka pri Središču.) Neki Hlebec, p. d. Petek, se je sedaj zmislil, da je pravzaprav republikanec. Škoda za množa, da je taki veteranjak. Posebno agitira proti klerikalcem, če pa ga kdo vpraša, kaj so mu neki naši klerikalci hudega storili, pa ne ve kaj povedati. Pamet je žamet, g. Hlebec!

Pirožleki. V ljutomerskih goricaх je ljudstvo začelo nazivati agitatorje republikanske stranke s «pirožleki», ker hodijo samo ponoči okrog in se bojuje solnce.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Po naših goricaх leta nek eden ptič, ki ima republikansko perje. Čeravno se mu večkrat zgodi, da dobi kaj po hrbtu, je vendar siten, kakor podrepna muha. O viničarjih je rekel v neki gostili, da bo te «bečake» vse pridobil za republiko. Ne boš, dedec! Naši viničarji so bolj pametni, kakor ti, čeravno si posetnik. Tvoje republikanstvo se je rodilo še le pred par tedni in predobro ga poznamo. Pravijo tudi, da si dobil par tisočakov za agitacijo. Pošteni posestniki in viničarji, ki živijo od svojega težkega dela, ne morejo letati po vrhovih posebno pa ne za tako stranko, ki živi samo ponoči kakor — «pirožleki».

Kdor seje veter, žanje vihar. (Poročilo iz Laškega.) Matijev sejm na Laškem dne 24. februarja t. l. sta poskusila vodja samostojnih Urek iz Globokega in Jakob Pušnik znan pod imenom Spilanc od Sv. Ruperta v volilno agitacijo porabiti. V to svrhu sta se lotila namestnika kandidata SLS za Laški okraj g. Mihaela Hrastnika, da bi ga med sejmarji osmešila. Pa nista dobro zaletela. Vse njuno izzivanje je gospod Mihael Hrastnik odločno in krepko odbil, ves sejm je zavzel stališče g. Mihaela Hrastnika, tako, da sta bila popolnoma osamljena, pa sta morala zapustiti bojno polje, a brez zmaga, katere sta se nadejala. Kdor pač seje veter, žanje vihar ljudske nevolje.

Polomija socialnih demokratov v Globokem pri Brežicah. V nedeljo, dne 18. t. so imeli v Globokem volilni shod socialni demokratje v prostorih gostilne Mošna, ob 3. uri popoldne. Prisopihali so trije kandidati te stranke: Baraga, Umek in Koren. Udeležba je bila 12 mož. Prvi govornik Baraga se je hudoval nad tako malo udeležbo in da si kaj tečega ni mislil. Začel je napadati SLS, misleč, da bode lovil pri nas kaline. Toda pri nas nimate več mesta ne vi in ne nekdanji Urekovi samostojni. Odklenkalo vam je za vedno, pri nas, mi vsi, ki smo vam nasledili, bomo volili dne 18. marca našo edino, pošteno in pravično SLS.

Tedenske novice.

«Gospodar» bo izhajal sedaj pred volitvami na štirih straneh dvakrat na teden in sicer v torek in četrtek.

Protest proti napadu demokratske Orjune na Cirkarje. Jiskarno. Od Sv. Križa pri Mariboru so nam poslali sledeči protest: Podpisani volilci občine Sv. Križ najodločneje protestiramo proti nasilstvu Orjune, ki hoče z nasiljem uničiti podjetja, ki delujejo za katoliško in slovensko stvar. Odmočili smo se, da nastopimo dne 18. marca kakor en mož proti vsem tistim, ki teptajo v prah pravice ljudstva. Obenem si napovedujemo 30 izvodov «Slov. Gospodarja», tako, da ga bo imela vsa naša občina vsaka hiša.

K nam pa jih ni. (Klic od Sv. Jurija na Pesnici.) Kar nas je tu še od stare garde rajnega «Stajerca», že težko pričakujemo katerega evangelista od demokratov, da priredi shod tudi pri nas. Čitamo o junaštvih nekkih orjuncih v Mariboru; ker mi dobre junce za oranje visoko porajtamo, zato upamo, da bi se s temi ljudmi dali narediti boljše kšefti, nego smo jih s Pucljem; ta je sicer kot minister tudi vodil neke volovske kupčije, ki so pa samo njemu polnile žepa, ljudstvu in nam kmetom pa so jih izpraznila. Zato pa le pridite vendar k nam novi blagovestniki pa nas potrdite v protiklerikalnem duhu, da bo naše vino dobilo višje cene in nam bo polje več rodilo . . .

Naše delo in šola. Ravno kar je izšla v Cirilovi tiskarni knjiga: «Za svobodo in pravo», ki obsega na 136 straneh najvažnejše govore našega poslanca dr. Hohnjeca v ustavodajni in zakonodajni skupščini. Knjiga je velikega pomena za vsakogar, kdor hoče spoznati delo in stališče naše stranke in njenih zaupnikov. Služila bo obenem kot izobraževalno sredstvo našim voditeljem izobraževalnih in političnih organizacij. Knjiga obsega pod naslovom: «Za demokratično državo 10 govorov, vsi aktualne vsebine, dalje pod naslovom «Državno gospodarstvo in davkarstvo» ostro kritiko sedanjih finančnih razmer. Pod naslovom: «Socialna politika» in «zunanjia politika» so združeni govori in pojasnjeno stališče stranke o zaščiti delavcev, o delovnem času in delovnem prazniku, o zunanje-političnih smernicah in odnosih do avstrijske republike. Knjiga je razposlana organizacijam in župniščem ter stane 5 dinarjev s poštino. Nekaj izvodov je dobiti tudi v Cirilovi tiskarni.

Kako je kaj v Središču? Naši liberalci se še niso

zložili. Eden pravi tako, drugi pa tako. Samostojni popuščajo, demokrati popuščajo, nobeden pa ne ve kako daleč. To je zelo hudo, če manjka prava orientacija! V naši stranki pa je samo en cilj: Za resnico in pravico! Bog živi SKZ, oziroma SLS. Druga volilna skrinjica je naša!

Lepo napredovanje naše stranke pri Sv. Roku ob Sotli. Preteklo nedeljo smo imeli tukaj zaupni sestanek Slov. ljudske stranke, kateri se je nepričakovano zelo dobro obnesel. Pripominimo, da so bili Rokovljani večinoma pri rdečih socialdemokratih, a so zdaj večidel vsi pristaši Slov. ljudske stranke. Vidi se, da avtonomistični program prodira tudi v najbolj zakotne kraje in nam s tem zagotavlja sijajno zmago 18. marca, ko bodo kroglice padale v drugo skrinjico.

Zlata poroka pri Sv. Juriju ob Pesnici. Čisto na tistem je 19. t. m. slavil svojo zlato poroko tukajšnji posestnik in cerkveni ključar, daleč znani mesar gospod Anton Dobaj s svojo ženo Apolonijo. Našemu neustrašenemu somišljeniku kličemo: zlati par, še na mnoga leta!

Smrt blage matere. (Poročilo od Sv. Križa pri Slatini.) Dne 19. februarja je umrla v Dolu vdova Jožefa Kovačič, ki je štiri hčerke dala k usmiljenkam. Bog jej bodi obilen plačnik.

Umrla je v soboto, 24. februarja v Ljutomeru Ana Erjavec, bivša mnogoletna skrbna gospodinja v dijaškem semenišču v Mariboru. N. v m. p.!

Dva smrtna slučaja pri Sv. Martinu pri Vurbergu. V soboto, dne 10. februarja 1923 smo položili v prerano izkopani grob mladeniča Alojzija Lorenčič. Marsikatero oko je bilo solzno, ko mu je domači č. g. župnik govoril v slovo pri odprtem grobu in orisal njegovo življenje. Bil je res vzgleden mladenič, delaven v svojem poklicu in na polju izobrazbe. Dasi ravno je bil slabege zdravja, je neumorno deloval pri izobraževalnem društvu ter vodil in prirejal igre, ravnotak bil je tudi pri Orlu, katerega velik sotrudnik je bil pri ustanovitvi in pri katerem je imel častno mesto. Kako spoštovan in priljubljen je bil, je pričal njegov veličasten pogreb, spremljan od pet č. g. duhovnikov, od domačih in šentjanski Orlov ter veliko drugih ljudi od blizu in daleč. Pri hiši žalosti v cerkvi in ob grobu mu je zapel domači moški pevski zbor, katerega član je bil 18 let pod vodstvom domačega g. organista in s sodelovanjem treh sosednjih gg. organistov v srce segajoče žalostinke. Blag mu spomin. — Dne 8. februarja je umrl nagle smrti Janez Lovrenčič. Pred dobrim letom se je preselil v N. Avstrijo, kjer pa ni našel sreče. Srčno je želel zopet nazaj v svoj domači kraj. Ko se je selil z ženo nazaj v domovino, ga je med potom prehitela smrt. N. v m. p.!

Iz plesišča v smrt. Na pustno nedeljo je bil pri Fancetu v Pamečah ples. V sredi «viže» pade okoli 27 let stari Ivan Vodovnik iz Starega trga, delavec v Počtnikovih tovarni usnja v Slovenjgradu, od kapi zadet na tla. Vsi poskusi, spraviti ga k življenju, so bili zamanj in tako je umrl na potu v slovenjgrško bolnico okoli 2. ure zjutraj. Baje je sam napovedal, da hoče ta pust umreti in res so ga pokopali pustni terek. Vračajo se Noetovi časi . . .

Hajdinski učitelj-vodja Pogorelec bi rad z glavo skozi zid. Dasi ravno vidi, da je cela fara za SLS, vendar on sili in sili s svojo Kukovčevu JDS. Pogorelec bi rad postal nadučitelj na Hajdinu ali vsaj na Bregu. Mi pa pravimo, da v naših krajih takih Kukovčevih ptičkov ne potrebujemo. Sokolska gnezda bomo vsa razdrli. Sokoli in Sokolice bodo po 18. marca morali utihniti. Sirna naša okolica bo dne 18. marca volila Slov. ljudsko stranko.

Blagoslovitev novih zvonov pri Sv. Lovrencu nad Prožinom. Takšne slavnosti, kakor je bila na predpustno nedeljo, je mi Lovrenčani ne pomnimo. Prejšnji dan smo v krasno okinčanem sprevodu, med sviranjem godbe in grmenjem topičev peljali nam toliko zaželjene zvonove na prijazen griček Sv. Lovrenca. V nedeljo zjutraj so že na vse zgodaj gmeli topiči in naznanjali daleč na okrog to redko slavnost. Vse je bilo prav krasno okinčano. In ko se je prvi zvon okinčal z venci začel dvigati v zvonik, so zagrmeli topiči, godba je zasvirala, tedaj je marsikatero oko postalo rošno. Torej hvala vsem darovalcem, botrom, častiti duhovščini, strelcem, dekletom, ki so tako lepo okrasile zvonove, godbi in sploh vsem, ki so pripomogli k tej slavnosti.

Slovesna blagoslovitev največjih novih zvonov naše škofije v Vojniku. Dneva 10. in 11. februar sta bila za našo župnijo dneva velikega veselja. Dobili smo namreč 4 nove dolgo in željno pričakovane zvonove nad 53 meterskih stotov težke. V naši škofije še nobent župnija do zdaj ni dobila po vojski tako težkih zvonov. — Stanejo nad 800.000 K in so harmonično-melodično uglasbeni. Pojejo c, e, g, a. Zvonovi delajo čast mariborski zvonolivarni. — Veličasten in krasen je bil sprejem teh naših novih prijateljev, oznanjevalcev slave božje, buditeljev pokore, lepega življenja in varuhov naših. V soboto ob 9. uri so dospeli vozniki zvonov s svojimi lično okinčanimi konji in novimi, nalašč za to določenimi vozovi v Celje na kolodvor. Tam so se tudi pripeljali botri zvonov, vojniški in škofjevaški ognjegašci s svojimi poveljniki, g. Vengušt, načelnik celjske župe, tri godbe, vojniški pevski zbor, Orli, Orlice, handeraši, kolesarji in nepregledna množica ljudstva iz Vojnika, Celja in okolice. Vojniške mladenke so prav okusno okinčale nove zvonove. Drugi dan se je zbrala velika množica vernikov od blizu in daleč. Ob obilni asistenci duhovnikov sosednjih far, pa tudi iz Maribora, Hajdine in domače duhovščine, je mil. gospod kapiteljski vikar in stolni prošt dr. Martin Malek, slovesno blagoslovil nove zvonove. Po blagoslovitvi so duhovniki kakor tudi botri ob pomembnih izrekih, udarjali na zvonove. Krasne in spodbudilne so bile tudi besede v cerkvi, s katerimi je mil. g. kapiteljski vikar razložil pomen zvonov. Po slovesni sv. maši, katero je tudi služil mil. g. kapiteljski vikar, je vsa cerkev navdušeno zapela zahvalno pesem, kot zahvalo ljubemu Bogu, da se je vse lepo in brez vsake nesreče dovršilo. — Na velikem zvonu, med drugimi si berejo tudi te besede: Zastonimo hvaležno zvonovi — Dobrotnike Bog blagoslovi.

Samostojno občinsko gospodarstvo v St. Jurju ob Taboru je pač slično vsem drugim te baže. Pri občinskih volitvah leta 1921 se nam je s preplavo zelenih plakatov obetalo dobrobit kar na cente ter se blatilo s to hujskarijo prejšnje naše poštene in zaslužne občinske gospodarje. Skušnja je pa pokazala ravno nasprotno. Prej so bile naše občinske ceste, mostovi in brvi vsaj v toliko ohranjene, da se je dalo trditi, da pri danih okoliščinah ne morejo biti boljše. Zdaj pa obstoja nevarnost, da običje vozovi v blatu, dočim se čez nekatere mostove in brvi, ki komaj same sebe nosijo ni več varno podajati in to kljub izvolitvi samih dobrih izmed najboljših samostojnežev v cestni odbor. Da bi se ceste in mostovi vzdrževale in povpravljale redno kakor prej, bi ne bilo treba misliti na tako pomenljive stroške, ki čakajo zdaj občino vsled te slabostne zanikarnosti, ki nam je že v dveh letih nakopala na ta način nad 200.000 K nepotrebnega bremena, katere utrpijo zopet že itak preveč obremenjeni davkoplačevalci ter nam upropastila prej urejene ceste tako daleč, da se mora vsak občan sramovati svoje domovinske občine. Če pogledamo te plakate, ki se marsikje najdejo, s katerimi so se te vrste ljudje tako hvalili in poštenjake poniževali si pač moramo nehoti reči: «Lastna hvala — cena mala!»

Gibanje Orlov pri Sv. Petru v Savinjski dolini. Naše orlovsko društvo deluje živahno. Ne le telovadba, tudi nastop na gledališkem odru dela Orlom čast. Priredili so v nedeljo, 11. februarja v društvenem domu igre: «Repoštev». Vse vloge, od resnega sodnika (Franc Čremožnik) do čarobnega gorskega duha Repoštevca (Albin Hriberšek) so rešili tako naravno in prikupljivo, da so številni gledalci bili v dnu srca zadovoljni in veseli. Do vrhunca pa je priklopelo veselje, ko so nastopili trije mali Orlič in brhka Angelica Kunst z občudovanja vredno in spretno telovadbo. V odmorih je svirala godba mične narodne pesmi in h koncu je nastopil zabavnik s skupino otrok, ki so izzvali s svojimi cirkus-umetnostmi bučen smeh. Brezkalholnega veselja je bilo dovolj. Med navzočimi prijatelji mladinskega veselja smo zapazili podpolkovnika g. Matičeviča, gospoda župana Novaka in mnogo odličnih gostov.

Koledarje Jugoslovanske Kmetijske zveze za leto 1923 še nekatere krajevne KZ niso plačale. Prosimo, da nam jih takoj plačajo. Nekaj izvodov še imamo v zalogi. Kdor želi, naj takoj naroči pri našem tajništvu. Tajništvo SLS v Celju, hotel Beli vol.

Zbirajte za volilni sklad!

VINIČARSKI KOTICEK.

Dopis iz Ormoža. Hvaležni smo vam tudi mi, gospod urednik, viničarji iz ormoške okolice, da ste nam pustili en kotiček prostora za nas viničarje, da si lahko približujemo našo bol, se bodrimo in dajemo nasvete za našo in naših otrok boljšo bodočnost. Tudi mi viničarji ormoškega okraja ne spimo, vendar smo nekoliko tovariši. Enako, kakor ljutomerski tovariši, smo tudi mi viničarji ormoškega okraja za to, da bi nam naj vladna preskrbela sedaj po zimi cenejši kruh. Pa ker vemo, da se je na tujo pomoč težko zanašati, posebno na to, da bi nam vlada preskrbela cenejši kruh, bi priporočal «samopomoč», ki se je vsikdar in povsod najbolje obnesla, in to je: Ko nimamo in ne moremo zunaj delati, naj si vsak oskrbi hišno delo. Dekleta naj si oskrbijo prejo od kmetic, ali pa naj vzamejo od svojih gospodinj ali pa tudi od drugih — perje za smukati. Vem pač še tudi za boljše zasluge: Vsak viničar naj da svoje otroke učiti takega rokodelstva, da bodo lahko pozimi tudi drugim pomagali. Fantje naj bi se izučili čevljarstva, dekleta pa šivanja. Po zimi bi se potem lahko preskrbelo za celo leto z obleko in obuvalom vsaj za domačo potrebo, ne da bi trebalo za vsako malenkost iti iskat čevljarja ali šiviljo. Jaz vam govorim dragi sotrpini to iz lastne izkušnje; kako težavno je to, teden za tednom čakati, tri do štirikrat vprašati iti, ako je že to in ono gotovo, tako, da bi med tem časom ko hodiš tolikokrat povpraševati, že zdavnaj naredil in bi se ne trebalo tako drago plačati. Jaz, ako bi imel otroke, storil bi to na vsak način in bi ne pustil dekleta in fante cele noči in tedne hoditi po žganjarnah. Dragi sotrpini, storite to in ne bomo več trebalo se zanašati na tujo pomoč.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Viničar, ki je čital naš «viničarski kotiček», v katerem se zavzemajo njegovi stanovski tovariši za viničarski red in starostno zavarovanje, nam piše, da bi se moralo tudi gledati na zdravniško pomoč ubogega viničarja v slučaju bolezni. Viničar si ne zasluži toliko, da bi zamogel iz svojega plačati dragega zdravnika. Država bi morala nekaj prispevati. Zahteva od Kmetijske zveze, da se njeni kandidati zavežejo, da se bodo zavzeli za viničarje in revne delavce sploh. Tako je prav! Samo pišite nam svoje želje in zahteve in mi bomo poskrbeli, da pridejo na pristojno mesto in naši poslanci bodo storili vse, da se uresniči. Bog živi Vas in vse Vaše poštene tovarise iz ljutomerskih gor.